

[Jensen (Gørding).]

den Indskrænkning, som her foreslaas. Havde det ikke været langt rigtigere at lade Søndagen begynde Lørdag Middag og derigennem give Fabriksarbejderen, Kontormenneskene og andre Lejlighed til at komme bort fra Byen og ud i den frie og friske Natur ved Sø og Strand, bort fra de støvede Fabriks-, Kontor- og Butiklokaler, i Stedet for som nu ved det foreliggende Forslag at søge at lokke dem paa Restaurationer i de smaa Klokketimer? Befolkningens mange Nerver og den hele Sundhedstilstand synes jeg taler i saa Henseende sit alvorlige Sprog. Og endnu alvorligere synes jeg, de saa godt som daglige Automobildrab, udøvet af berusede Automobilister, taler.

I den Anledning tillader jeg mig blot at anføre to Tilfælde efter Dagbladet „Politiken“, der vel ikke kan beskyldes for at være særlig afholdsfanatisk. Det ene drejer sig om den Mand, som Bladet oplyste havde været paa Restauration 26 Timer i Træk. Han havde efter Bladet nydt 25 Whisky-sjusser foruden adskillige andre Alkoholika, og paa Hjemturen kørte han en gammel Mand ihjel. Han oplyste senere, at han troede, han var kørt gennem en Snedrive. Jeg tillader mig i denne Anledning at spørge den højtærede Justitsminister: Kan man virkelig her i Byen tilbringe 26 Timer i Træk paa Restaurant? Er dette Tilfældet, forekommer det mig unægtelig at være paa høje Tid, at der sker en Indskrænkning heri; ogsaa af Hensyn til det tjenende Personale er Døgn drift næppe af det gode. Dernæst mener jeg ogsaa, at det nu ikke er for tidligt, at man faar saadanne Bestemmelser, at Beværtninger som de, der har fyldt saa uhyre Kvantaa paa denne Bilist, faar deres Part af Ansvaret.

Det andet Tilfælde er det nu i Morges meddelte Tilfælde paa Ringstedegnen: 3 unge Mennesker i lejet Bil kører, efter at have gæstet rigeligt paa Beværtning, en 70—80-aarig Mand ned, standser og slæber ham ud i Vejgrøften og lader ham ligge dér uden at bekymre sig om, om han er død eller levende, og i Morges findes han død, da man paa Foranledning af Hustruen er ude at lede efter ham. Den Bestialitet, der her er lagt for Dagen, er vel nok en grov Krænkelse af Helligdagsfreden, saa jeg synes, at den høje Regering og Rigsdag bør gaa

ad andre Veje end dem, der foreslaas i det foreliggende Lovforslag.

Ingen af de i Forslaget og Betænkningen anførte Grunde kan jeg anerkende som fyldestgørende, heller ikke det af det ærede Medlem Frk. Gerda Mundt anførte Argument, at Lørdagsmusikken fra Kl. 12 til 2 skulde modarbejde Natklubber og Smugkroer. Selv om ogsaa Førsteborgmesteren og Københavns Politi mener det samme, tror jeg dog ikke paa det. Det Publikum, der vil i Natklub eller Smugkroer, holdes ikke derfra ved disse Lovbestemmelser, men Lørdagsmusikken vil trække andre paa Restaurant. Mange unge Mænd og Kvinder vil lokkes paa Restauration af Lørdagsmusik. Derfor er Hotel- og Restaurationsforeningerne ogsaa Anbefalere af Lovforslaget. Tiden vil ganske sikkert give mig Ret. Hvordan det ærede Medlem forener denne sin Indstilling med sit religiøse Standpunkt, det forstaar jeg ikke.

Den Protest, hvormed Lovforslaget er modtaget af store Dele af det danske Folk, baade fra Kirkens og fra Ædruelighedsvennernes Side, viser, at man i disse Kredse er klar over, hvad Lovforslaget betyder. Lovforslaget er et af de smaa Skridt, som Alkoholkapitalismen er en sand Mester i at tilrettelægge og en sand Mester i at vælge det rette Øjeblik til at faa gennemført. Hverken af religiøse, sociale eller afholdspolitiske Grunde kan jeg give denne Lov min Stemme.

Rager: Jeg har forstaaet Forholdet saaledes, at da den nugældende Helligdagslov i sin Tid blev vedtaget, havde ingen tænkt sig, at denne Lov skulde medføre, at Restaurationsmusikken skulde høre op om Lørdagen Kl. 12, men da Loven havde virket nogen Tid og der havde været spillet paa Restaurationerne fra Kl. 12 til 2 om Lørdagen, opdagede man i nogle Kredse, at dette vistnok kunde forbydes i Henhold til Loven. Det medførte, at der rejstes Sag, og Resultatet blev, at mod Rigsdagens Forventning fortolkede Domstolene Loven saaledes, at Musik blev forbudt paa Restauranter om Lørdagen efter Kl. 12, uanset om Restauranterne havde aabent længere eller ikke, og der har altsaa eksisteret en Tilstand som lovlig gennem en Række Aar, som ikke i sin Tid har været tænkt lovfæstet af Rigs-